

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

การศึกษาคนควา

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรวิชาสังคมวิทยา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ของสถาบันการศึกษาคณะครู และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนขอความคิดเห็นต่าง ๆ ในเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชาสังคมวิทยาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครู จากอาจารย์ที่สอนวิชาสังคมวิทยา และนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกสังคมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง เพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

๑. สร้างแบบสอบถามจำนวน ๒ ชุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมวิทยาและนักศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
  ๑. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ
  ๒. สภาพการเรียนการสอนวิชาสังคมวิทยา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕
  ๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสังคมวิทยา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕
  ๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสังคมวิทยา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕

๕. ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสังคมวิทยา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕

๖. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสังคมวิทยา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

๒. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ คน ตรวจสอบพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา และการจัดรูปของแบบสอบถาม

๓. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จำนวน ๒๐ คน และอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมวิทยา จำนวน ๖ คน ของวิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี และวิทยาลัยครูชนบุรี

๔. นำผลจากการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับประชากรจริง

การเลือกตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยมี ๒ กลุ่มคือ

๑. อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมวิทยา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครู

๒. นักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงในวิทยาลัยครู

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้ง ๒ กลุ่ม ใช้สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งวิทยาลัยครูทั้ง ๓๖ วิทยาลัยออกเป็น ๖ ภาค แล้วสุ่มวิทยาลัยครูตามภาคต่าง ๆ มา ๑๘ วิทยาลัย สุ่มอาจารย์วิทยาลัยละ ๒ คน รวม ๓๖ คน และสุ่มนักศึกษาวินิจฉัยละ ๒๐ คน รวม ๓๖๐ คน ดังรายชื่อวิทยาลัยครูต่อไปนี้

๑. วิทยาลัยครูเชียงใหม่
๒. วิทยาลัยครูลำปาง
๓. วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
๔. วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์
๕. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
๖. วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ
๗. วิทยาลัยครูจันทบุรี
๘. วิทยาลัยครูสกลนคร
๙. วิทยาลัยครูนครราชสีมา
๑๐. วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
๑๑. วิทยาลัยครูสุรินทร์
๑๒. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
๑๓. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๔. วิทยาลัยครูนครปฐม
๑๕. วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี
๑๖. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
๑๗. วิทยาลัยครูสงขลา
๑๘. วิทยาลัยครูยะลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับตัวอย่างประชากรในการวิจัยตามวิทยาลัยที่เลือกไว้ วิทยาลัยครูในส่วนกลางและที่ใกล้เคียง ผู้วิจัยได้ไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ส่วนวิทยาลัยครูที่อยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ และสำหรับวิทยาลัยบางแห่งผู้วิจัยได้มอบหมายให้เพื่อนที่เป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยนั้น ๆ ช่วยเก็บรวบรวมให้อีกทางหนึ่งด้วย จำนวนแบบสอบถามที่ได้

รับคืนมา มีดังนี้

๑. แบบสอบถามที่ถามอาจารย์ได้รับคืน ๓๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๘
๒. แบบสอบถามที่ถามนักศึกษาได้รับคืน ๓๓๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติดังนี้

๑. แบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ นำมาหาค่าร้อยละ
๒. แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕ นำมาหาค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๓. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ได้นำมาเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างระหว่างมัธยิมเลขคณิต โดยหาค่า t
๔. แบบสอบถามแบบปลายเปิด นำมาหาค่าร้อยละ แล้วเรียงลำดับความสำคัญในลักษณะของความเรียง

สูตรต่าง ๆ ที่ใช้ในการหาค่าสถิติ มีดังนี้

$$๑. \text{ ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$๒. \text{ มัชฌิมเลขคณิต } (\bar{X}) = \frac{\sum fX}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 N = จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
 f = ความถี่ของคะแนน
 X = คำนวณน้ำหนักของค่าตอบเป็น ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ ซึ่งคำนวณน้ำหนักได้จากการแปลความดังนี้

๕	แปลความจาก	มากที่สุด
๔	แปลความจาก	มาก
๓	แปลความจาก	ปานกลาง
๒	แปลความจาก	น้อย
๑	แปลความจาก	น้อยที่สุด

การแปลความของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ ถือตามเกณฑ์ดังนี้

๔.๕๖ - ๕.๐๐	หมายความว่า	มากที่สุด
๓.๕๖ - ๔.๕๕	หมายความว่า	มาก
๒.๕๖ - ๓.๕๕	หมายความว่า	ปานกลาง
๑.๕๖ - ๒.๕๕	หมายความว่า	น้อย
๑.๐๐ - ๑.๕๕	หมายความว่า	น้อยที่สุด

๑ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๔๑

๓. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไขสูตร

$$S.D. \text{ (หรือ } S) = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left[\frac{\sum fX}{N}\right]^2}$$

- S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- $\sum fX^2$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน
- $\sum fX$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน
- N = จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

๔. หากความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิต (Z - test) ของค่าตอบแต่ละข้อไขสูตร

$$Z = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1 - 1} + \frac{S_2^2}{N_2 - 1}}}$$

- Z = ค่า Z
- M_1 = ค่ามัธยัมเลขคณิตของกลุ่มที่ ๑
- M_2 = ค่ามัธยัมเลขคณิตของกลุ่มที่ ๒
- S_1 = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ ๑
- S_2 = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ ๒
- N_1 = จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มที่ ๑
- N_2 = จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มที่ ๒

^๑ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, หน้า ๕๑.

^๒ Stephen Isaac, Handbook in Research and Evaluation, (California:

Robert R. Knapp, Publisher, 1974), p. 133.